

Zondag 8 mei 2005

Ochtenddienst Oude Kerk
Predikant: ds. J. van Rossem

Votum en groet

Zingen: Psalm 103:8

Wet des Heeren

Zingen: Psalm 103:9

Schriftlezing: Richteren 15:9-20

Gebed

Zingen: Psalm 3:3 en 4

Prediking

1. Simson's God (vers 14)
2. Simson's lied (vers 16)
3. Simson's gebed (vers 18)

Simson's God

Er gaat een stoet. Een stoet van landverraders. Stoet van gewapende mannen. Van Juda naar het land der Filistijnen. Drieduizend soldaten en in hun midden Simson, geschenk van de Heere aan het ontrouwe Juda. Om Juda te bevrijden van de dwingelandij van de tirannie van de boze. Daar gaan de Joden, dat oude bondsvolk, Simson overleveren aan die Filistijnen. Ze hebben dit kind van God overgekreken voor de dood. Dat is ook te verwachten. De wereld, de godsdienst, hebben al Gods kinderen, die van God bekeerd zijn, over voor de versmaadheid, voor de vervolging, voor de hoon, voor de spot en uiteindelijk voor de dood. Daar gaat hij, Simson, gebonden met twee nieuwe touwen. Hij die met één gebaar zijn landgenoten kon slaan, kon stukslaan. Hij liet zich opbrengen als een grote misdadiger. Als iemand die alleen maar kwaad had gedaan. Wie zou niet wenen? Wat gebeurt er hier? De wereld op z'n smalst. De godsdienst op z'n smalt. Ze gaan Gods kind uitleveren! Dat zal de Heere nooit nemen! Toen niet en nu niet. Gods volk, ook in onze tijd, is slachtoffer van verdrukking, van verdachtmaking, van hoon en van spot. Maar de Heere neemt het niet. Verraad, verraad wordt hier gekraaid door mensen die beter moesten weten.

Nog een stoet, vele eeuwen later. Stoet van Hem, met het kruis op Zijn schouders: de Heere Jezus Christus. Opgebracht door de Joden. Oh, wat brengt Hij het woord van de Apostel Johannes in praktijk: Hij is tot het Zijne gekomen, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen (Joh. 1:11). En ook Christus Jezus liet Zich binden, liet Zich gevangen nemen, heeft het kruis getorst met de schuld van spot, hoon en smaad beladen. Eén woord van Hem en al die soldaten die Hem opbrachten vielen dood terneer! Maar ook Hij heeft gezwegen.

Daar gaat nog een stoet, in onze tijd. Een stoet van Gods volk, door Christus bekeerd. Ze worden opgebracht, ze worden uitgemaakt voor lastige mensen. Voor mensen die de kerk scheuren. Ze worden gedompeld; nee, nog geeneens door de wereld, maar door de kerk; ze worden gedompeld van de ene spot in de andere spot. Maar Die in de hoge zit, ziet dat aan. En Die in de hoge zit, Hij zal lachen. Want de Heere neemt het niet dat Zijn volk wordt aangerand. Dat Zijn eer wordt aangerand! De Heere zal de Zijnen beschermen, maar Hij zal ook de spot op de Zijnen vergelden met een vreselijke wraak.

Daar gaat die stoet met Simson in het midden, en dan komen ze in Lechi, een stad van de Filistijnen. En de Filistijnen hebben gejuicht. Ziezo, we hebben hem. Ons plan is gelukt. Onze list is geslaagd. We hebben geeneens Simson hoeven halen. Hij wordt naar ons gebracht door zijn eigen landgenoten. Oh, dat juichen, dat doet zo'n pijn aan m'n oren. Dat juichen. Het klinkt voor mij alsof het komt uit de krochten van de hel. Dat juichen, daar slaat de satan de maat. Ze gaan zich aan Simson vergrijpen en.. feest, donker feest bij de Filistijnen. Alleen, ze hebben te vroeg gejuicht! Dit juichen, ze hadden het toen niet door, dit juichen was voor de Filistijnen een dodenzang. Met dat juichen hebben zij zichzelf de dood ingezongen. Veel te vroeg gejuicht! En daar moeten we elkaar ook voor waarschuwen in deze tijd. Voor het zogenaamde juichend Christendom, dat hallelujah roept, maar niet weet waarom? En voor Wiens rekening? En waar ze het geleerd hebben? Het juichend Christendom, dat de zonde overslaat, dat meteen maar begint bij het kruis. Alsof Genesis 1 en 3 nog nooit goed gelezen zijn! Maar ook dat zal gelden als een te vroeg juichen. Want de Heere zegt het anders! De Heere zegt het en maakt het waar bij de Zijnen. Die met tranen zaaien zullen met vreugde maaien (Ps. 126:3 berijmd), en anders niet, en anders nooit.

Is dat niet de nood van deze tijd? De zielsmisleiding op vele kansels gebracht. Men mag juichen over de verlossing, maar men weet niet wat het is om te roepen uit de diepte! Zulk juichen is net als dat juichen van de Filistijnen. Het is zelfbedrog, het is zelfmisleiding, en eens zal het door de Heere worden ontmaskerd. Maar dat juichen, dat de Heere de Zijnen leert, is nooit ten koste van Christus, maar is altijd om de verdienste van Christus! Kijk eens, die

Filistijnen vermaakten zich over Simson, en ze vermaakten zich ten koste van de eer van de Heere! Dat zal nooit goed gaan. Want de Heere is teer op Zijn eer! En de Heere is een God Die op wraak uit is voor allen die zich vergrijpen aan Zijn oogappel. Daar komen ze aan, die Joden, en dan dat gejuich van de Filistijnen. Verradersgejuich. Maar wie zo juichen zonder enige grond, die zo juichen ten koste van Gods eer. Zovelen, ik zei het al, juichen over de verlossing, maar ze weten niet wat het is om een eerrover Gods te zijn! Dat zal een juichen zijn dat de Heere Zijn eer gaat kosten, en dat zal nooit geschieden! Gemeente, ik moet u daarvoor waarschuwen! Gemeente, onderzoek u toch nauwkeurig op reis naar de eeuwigheid! Kennis van Christus, juichenstof voor de Kerk, zal nooit zonder tranen gaan, zal nooit zonder Christus gaan! Een gestolen Jezus maakt niet zalig, wel een geschonken Christus.

Daar staan ze in een grote kring om Simson vergaderd. Daar staan ze te juichen. De wereld op z'n diepst. Vreselijk! Om van te huilen. Ook als we om ons heen kijken onder land en volk. Gemeente, het is om te huilen. Oh, land, land, land, hoort des Heeren Woord! Dan gebeurt het. Dan staat er: "maar de Geest des Heeren werd vaardig over hem." Wanneer? Toen de Filistijnen juichten, zich vermaakten ten koste van Gods lieve eer. Dat heeft de Heere aangegrepen, dat heeft de Heere diep beledigd. Want de Heere is teer op Zijn eer. En daarom vraagt Hij het ook nu aan jou en aan mij: "Ben Ik een God, waar is dan Mijn eer in je leven (Mal. 1:6)?" Wij die van nature eerrovers zijn! Loop daar niet overheen! Dat gaat ten koste van uw zaligheid! Werden wij al van binnen door de kracht van Gods Geest een eerrover voor de hoogste Majesteit van de Heere?! Is er hier een volk, dat in de diepte van schuldbesef terecht kwam, en zegt: "Heere, ik heb u Uw eer ontrooft. Ik moet verloren gaan naar recht. Heere zal er voor mij nog genade zijn?" De levende Kerk leert juichen uit de diepte van de verslagenheid. De valse godsdienst juicht vanuit de bedriegelijke hoogte van eigen parmantigheid.

Dan komt daar de Geest des Heeren. Op tijd. Op Gods tijd. Want de Heere ziet hoe ze Simson bespotten. De Heere hoort het. Simson, een kind van de Heere. En de Heere neemt het niet. Al heeft deze richter nog zo zwaar gezondigd. Hij is, en blijft, een kind van de Heere. Moeten we dan niet oppassen om de zonden van Gods volk breed uit te meten. Om ervan te genieten. Dat zit zo in ons. Zeker, we keuren het niet goed, de zonde. Zonder meer nee! Maar genieten wij er nooit van? Maar ook zo rijk: de Heere zal de Zijnen een schuilplaats wezen (Ps. 31:16, berijmd). En de Heere zal opkomen voor Zijn eigen werk! En Hij zal komen in het hart van Zijn volk. Hij neemt het voor ze op! Wanneer? Als het spannen gaat, als het kraken gaat! Als ze komen in een moment van crisis, in een moment van vernedering, in een duivels moment van grote aanvechting. De Heere zal Zijn Kerk belijden, als ze het nodig hebben. Op Zijn tijd, en Zijn tijd

is toch de beste tijd. Och, wat kan Gods kin opzien tegen het sterfbed. Die dood! Al mogen ze weten van de genade des Heeren in de ziel, maar toch, ze moeten sterven. Het is de mens gezet om eenmaal te sterven (Hebr. 9:27). Het is zo waar geworden, ook in ons midden. Heere hoe moet het? Dat is waar...., de Heere zal het waarmaken bij de Zijnen! In de grootste smarten blijven hunne harten in de Heere gerust (Ps. 33:10, berijmd). Hij zal Zijn Geest zenden als het moeilijk is. Bij wijze van spreken, Hij geeft de Geest aan Simson op de rand van de dood. En, bij wijze van spreken, Hij geeft Zijn Kerk de Geest op het sterfbed, als ze zich bevinden op de rand van de hel. Maar Hij zal ze belijden (Mat. 10:32)!

Zijn machtig arm beschermt de vromen,
En redt hun zielen van den dood;
Hij zal hen nimmer om doen komen
In duren tijd en hongersnood.
(Ps. 33:10 berijmd)

Waarom gaf de Heere aan Simson, in dat moeilijke moment van bespotting, van vernedering, de Geest? Dat heeft Christus verdiend! Want toen Hij naar Golgotha ging, is Hij wel door God verlaten. Dat heeft Christus verdiend voor Simson en voor al de Kerk. Want Gods kinderen zullen niet zonder de genade leven. Al zijn ze ook zo vaak bevreesd. Maar wanneer wordt de genade het grootst? Als zij het niet meer weten, als zij in de moeite, in de diepte zijn. Och, hoor toch eens. Wat zorgt de Heere goed voor de Zijnen! Hij weet hoe ze moeten zwerven op aard, en Hij heeft hun tranen in Zijn fles vergaard (Ps. 56:4, berijmd). En eens zegt Hij: “Genoeg, genoeg! Nu niet meer!” En dan zal Hij ze omhelzen, en dan zal Hij ze beschermen. De Geest des Heeren werd vaardig over Simson, over die zondige Simson. Och gemeente, wat hebben wij die Geest des Heeren nodig. Want niemand kan zeggen het eigendom van Christus te zijn dan door de wederbarende en door de toeigenende werking van de Heilige Geest (1 Kor. 12:3, Ef. 1:13).

Toen dat gebeurde, dat de Geest Simson beetgreep, ja dan lees ik: “Toen heeft hij die linnen draden, die nieuwe touwen, waarmee ze hem gebonden hadden, afgescheurd als of ze door het vuur waren verbrand.” Die boeien vielen af als onnozele, waardeloze touwtjes. De Geest Die boeien, Die banden ontbindt. Nou, Simson kon het niet, al was hij nog zo sterk. Zonder Gods Geest kon hij niets (Joh. 15:5). Van a tot z bleef hij van de Heere afhankelijk! Dat blijkt ook wel. Toen de Geest er niet was ging Simson schaatsen rijden op het gladde ijs van de zonde, met de kunstschaatsen van zonde en ongerechtigheid, en dan kun je alleen maar vallen. Hier, och gemeente, zonder de Geest kunnen wij ook niet! Ja, zondigen, verloren gaan. Heeft u de Geest nodig? Nooit zal een mens zich bij

Christus kunnen krijgen, dan wanneer de Geest des Heeren hem er heen draagt als een wonder van de Heere (Joh. 6:37). Kom Schepper, kom Heilige Geest! Oh, wil mij grijpen en mij neerleggen aan de voeten van dat Lam. Want in de Heere mag Simson grote daden doen. Maar niet zonder de Heere, Die banden ontbindt.

Ach, wat zijn er een banden in ons leven. Banden waarmee wij ons gebonden hebben. Wij hebben ons met ontelbare zondebanden gebonden aan de boze, aan het beest uit de afgrond. En wat doen we van nature? Die banden al maar aanhalen. Ik moet ontbonden worden. Heere wil Gij de banden breken! De Filistijnen, de Joden, hebben Simson de handen gebonden. Oh, daar zijn zoveel handenbinders, ook in het geestelijk leven. Waar wij geen raad mee weten. Maar de Heere, Hij is machtig. En Hij zal tonen dat Hij van Zijn volk weet, in duren tijd en in hongersnood. Als bij Simson, bij wijze van spreken, het nagenoeg afgelopen was, toen werd de Geest des Heeren vaardig over hem. Oh, hoe nodig, door de Geest geleid te zijn. Want alleen die door de Geest Gods geleid zijn, zijn kinderen Gods (Rom. 8:14). En ze willen ons binden. Dat intense verdriet. Ik lag van de week 's-nachts te denken. Het ging over de PKN. Toen dacht ik: "Als ik nu zeg, ik tolereer de leugen. Dan mag ik erin blijven. Dan heb ik weer mijn pensioen terug. Dan mag ik weer voortgaan." Maar dat zou geschieden bij de gratie van de leugen. En wat bestaat bij de gratie van de leugen, daar kan nooit Gods zegen op vallen. Want de Heere wil niet dat de Kerk bestaat bij de gratie van de leugen. Zo van, jij mag zo denken, maar ik denk zo hoor! En als jij dat dan nu maar goed vindt, dan zet ik de leugen op het paard. Nee Heere, dat kan niet! Daar kan geen zegen van de Heere op rusten! Niet omdat we beter zijn. De Kerk is alleen gebaat, niet bij verdraagzaamheid, en niet met eigen gelijk respecteren. Handenbinders! Maar de Kerk is alleen, maar dan alleen gebaat bij de onverkorte waarheid van Gods Woord! En nergens anders mee! En wie het dan zo met de Heere mag wagen in het geloof, dan laat de Heere Zich niet onbetuigd.

Die collega, die ze uit zijn huis willen hebben met een kort geding (ds. Estrik uit Goedereede). Wat mag hij het goed hebben met de Heere. Maar dan ook met Hem alleen. Want de Heere zal de Zijnen een schuilplaats wezen. Zo is Hij. Zo groot, en zo rijk, en zo heerlijk, en zo machtig! Nee gemeente, dan moeten we ons maar niet verheffen. Dat is ook zo'n gevaar. Alstublieft niet. We hebben alle banden moeten verliezen. Eens ook de aardse banden, aardse liefdebanden. Bij de dood worden banden doorgesneden. Als het dan maar mag zijn: Heere als u het maar doet. Voor Uw rekening. Dan gebeuren er grote dingen! Als God banden doorsnijdt. Hier, bij Simson. Die touwen doorgesneden. En de Geest des Heeren wordt zo vaardig. Simson's God. Een trouwe God. En met die God valt te leven en te sterven. En de Heere zal ze erdoor dragen. Door welke macht ook,

door welke vijandschap ook. De Heere houdt ze vast. Rijk hè, die Heere te mogen kennen. Rijk toch, die Heere te mogen vrezen. Die zal het aan niets ontbreken, want Zijn machtig arm beschermt de vromen en redt hun zielen van de dood. Hij zal ze nimmer om doen komen, in duren tijd noch hongersnood. Simson's God. Uw God? De Zijnen komen niks aan Hem tekort. Dat mogen ze beoefenen. Dat mogen ze beleven in het geloof.

't Is Isrels God, Die krachten geeft,
Van Wien het volk zijn sterkte heeft.
Looft God; elk moet Hem vrezen.
(Ps. 68:17 berijmd)

Maar dan is het loven met de Heere in het midden. Dat is het loven wat Hem verheerlijkt. Dat zal groot en rijk zijn. Wat gebeurt er dan? Dan vindt Simson een vochtig ezelskinne-bak. Die lagen daar wel meer. Kadavers. En die vond hij en hij pakte ze in zijn hand en hij sloeg daarmee duizend man! Met zo'n vreemd wapen. We zagen afgelopen zondag dat hij driehonderd vossen gebruikte, en we zien nu dat hij zo'n vreemd wapen gebruikt. Een ezelskinnebak. Dat heeft hij niet bedacht. Dat heeft de Heere bedacht! Zeker, de Joden waren onbewapend. De Filistijnen hadden alle wapens afgepakt. En dan zal de Heere voor wapens zorgen, waar de wereld mee spot. Een ezelskinnebakken? Een ezel is maar een dom beest. Een ezelskinnebakken? Daar ligt hij, smadelijk neergeworpen. En Simson pakt het. Niet zo maar. Daar had de Heere voor gezorgd. En hij slaat met dat ezelskinnebakken duizend man. In de kracht van de Heere. Dan zal de Geest Simson hebben doen slaan. De Geest Die weet wat Hij doet, Die Simson de kracht gaf. Duizend man. Zo maar eeuwigheid. Want Die in de hoge zit zal lachen.

Schoon de mogendheden
Snood, ontwerpen smeden,
Hij belacht haar haat.
(Ps. 33:5 berijmd)

Hij staat voor Zijn werk in. Wat is de Heere wonderlijk. Ook in de middelen Die Hij geeft. Geen speer, geen schild maar een ezelskinnebakken. Dwaasheid voor de wereld, maar wijsheid van de Heere. Ik moet denken aan de Apostel Paulus, die zegt dat de Heere door de dwaasheid van de prediking wil zaligmaken die geloven (1 Kor. 1:21). Nee, ik ga het niet het Woord met een ezelskinnebakken vergelijken, want dat is niet waar. En toch, de dwaasheid van de prediking, waar de wereld niets om geeft, waar de wereld niets van verwacht. Wat verwacht je nu van een ezelskinnebakken? Als de Heere er mee aan de gang gaat dan treft Hij zondaren regelrecht in het hart! Dat is ook sterven. Sterven aan de oude

mens, onder een hartelijk leedwezen over de zonde (2 Kor. 7:10). Omkomen met jezelf. Och, de Heere is zo wonderlijk. Men behandelt in onze tijd het Woord alsof het een ezelskinnebakken is. Dit is niet waar, dat is niet waar. Dit klopt niet, dat klopt niet. De hemel, daar hoef je niet echt aan te denken. Hoeft niet. Dat is Gods Woord behandelen als een ezelskinnebakken. En dat is de Heere beledigen op een vreselijke wijze! Oh, land, land, land. Oh, Kerk, Kerk, Kerk. Hoor des Heeren Woord!

Met een ezelskinnebakken zijn duizend Filistijnen geslagen door de Heere in de kracht van Zijn Geest. Vindt u dat wreed?

Maar de Heere is beledigd! Hij kan niet om Zijn eer heen. Ze hebben zich aan Simson vergrepen. Dat kan de Heere niet over Zijn kant laten gaan. Want dat predikt deze geschiedenis ook: God is ook een God van oordeel, en ook een God van wraak.

Simson's lied

En ja, dan gaat het mis met Simson. Dan gaat hij zingen, onze tweede gedachte, vers 16, Simsons lied: "Met een ezelskinnebakken, één hoop, twee hopen. Met een ezelskinnebak heb ik duizend man geslagen." Dat is toch zo? Nee! Gaat Simson zingen: "Ik heb het gedaan. Ik heb duizend man geslagen. Mijn werk." Dan gaat hij zich vergrijpen aan de Heere zelf. Dat is nu zo erg. Hij gaat met Gods daden de lucht in. In plaats van verwondering de vernedering in. "Met een ezelskinnebak, één hoop, twee hopen. Met een ezelskinnebak heb ik duizend man geslagen." Je kunt ook vertalen: "Met een ezelskinnebak sloeg ik één ezel, twee ezels. Met een ezelskinnebak sloeg ik duizend man." En anderen vertalen: "Met een ezelskinnebak heb ik één hoop, twee hopen gemaakt. Met een ezelskinnebak heb ik duizend man gekraakt."

Samgar, de richter, sloeg met een stok zeshonderd Filistijnen. Eén van David's manschappen sloeg 300 Filistijnen. Simson, duizend. Het woord van Jozua 23 wordt vervuld: "Een enig man onder u zal er duizend jagen; want het is de HEERE uw God Zelf, Die voor u strijdt, gelijk Hij gesproken heeft." (Jozua 12:10). Simson versloeg er duizend. Christus, Hij laat de banier van Zijn overwinning wapperen over tienduizenden van het volk. Hij verslaat met Zijn woord en Geest een volk door ze te overwinnen. Door de dood de dood te verklaren, en de dood aan de oude mens aan te doen, maar ook door ze te overwinnen met Zijn liefde en met Zijn genade. Simson heeft geslagen met het ezelskinnebakken. Christus heeft geslagen met het kruis. Zo heeft Hij de satan de kop vermorzeld. Zo heeft Hij voor de Kerk het leven verdiend, verworven en gekregen. Zo heeft Hij grote daden gedaan! Weer klinkt het: meer dan Simson is hier!

Die grote Koning, op Wiens lippen genade is uitgestort. Och, wat is Hij geweldig. De Heere is geweldig in het strijden. Kan hij ook u overwinnen? Kan Hij ook mij overwinnen? Hoe zondig ik ook ben, ook dan kan Hij mij te sterk worden. Die grote Koning. Och, bent u al overwonnen door Hem? Dan weet u wat het is om zondaar te zijn. Dan weet u wat het is de dood te verdienen. Maar, dan is er ook het moment gekomen, op Gods tijd, dat Hij u zo overwon, dat u alleen Hem, maar dan ook Hem alleen mocht overhouden. In de toeëigening, in de toerekening. Die grote, Die machtige, Die rijke, ja, Die heerlijke Koning! Groot in vermogen. En Hij zal maken dat Zijn volk, een volk van verliezers, eens meer dan overwinnaars zullen zijn. En nog gaat Hij rond, deze Christus, met het wapen van Zijn Woord. Er moeten er nog worden toegedaan tot de gemeente die zalig wordt.

Simson's lied, een vals lied. Hij heeft er zichzelf mee bedoeld, en er de Heere mee tekort gedaan. Ach, als de Geest ook weer weg is, dan gaat het weer van zonde tot zonde. Dat zingen deed pijn. Simson heeft het geweten! Want er is ook een schare die boven staat voor de troon en voor het Lam. Die mogen lied van Mozes en het Lam zingen. Die mogen zingen van Wet en Evangelie. Dat eeuwig lied, door de Geest ze geleerd. Het liefdeslied tot Koning Jezus. Geleerd door de tranen over de zonden heen. Dat lied dat boven nooit verstomd. Dat eeuwig is, dat rijk is, dat heerlijk is. Waarin genieting is. Die schare, ze staan daar, en ze raken niet uitgezongen over die grote, lieve Koning, over de Heere Jezus Christus. Och, dat lied. Het geloof mag het wel eens zingen op de leerschool der genade. Ze zijn zo bang dat ze vals zingen. Ze zijn zo bang dat ze het nooit leren, maar de Geest maakt het goed, en de Geest brengt ze terecht als een daad, als een wonder van de Heere.

Ja, Simson moet leren. Ook van dit valse lied. Hij krijgt dorst. Vers 17: "En het geschiedde als hij geëindigd had te spreken"

Simson's gebed

Die man, die met een ezelskinnebakken duizend mensen neersloeg. Hij kon geen druppel water meer vinden. Wat is nu zijn hulpeloosheid? Daar ligt hij, amechtig, terneer in een brandende dorst. Dan zal hij naar water gezocht hebben en het niet hebben gevonden. Dan zal de dorst hem onverdraagzaam zijn geworden. Kijk, wij kunnen dorst hebben. Dat is een beetje naar, maar goed je drinkt. Nu geen water te kunnen krijgen! Simson kon geen water krijgen. Dat is nu een ziel die't van zichzelf verwacht. Die vraag, die maakt zichzelf dorstig, die maakt zichzelf een dor land. Een les voor Simson. Een les van de Heere. Hij heeft dorst. Nog even en hij sterft. Eén slok water. Hebben wij water nodig? Hebben wij het levende Water nodig? De Heere Jezus Christus? Ik lees in Jesaja 41: "De ellendigen en noodduftigen zoeken water, maar er is niet. Hun tong versmacht van dorst." Dan staat er ook bij: "Ik de HEERE zal hen verlossen. Ik

de God van Israël zal hen niet verlaten. Ik zal rivieren op hoge plaatsen openen en fonteinen in het midden der valleien. Ik zal de woestijn tot een waterstroom zetten en het dorre land tot watertochten." (Jesaja 41:17-18) Zo doet het de Heere. Simson. Dorst. Die richter. Duizend man geslagen. Touwen verbroken. Sterk in de Heere en nu zonder de Heere. Hulpeloos. En dan mag hij de handen vouwen! Als hem nu zeer dorstte, zo riep hij tot de HEERE." Hij leert bidden. Als een wonder.

We zeggen zo makkelijk: nood leert bidden. Het is geen automatisme. Nood kan ook leren vloeken. Maar hij leert bidden tot de Heere. En dan gaat hij zeggen: "Gij hebt door de hand van uw knecht dit grote heil gegeven. Zou ik dan nu van dorst sterven en vallen in de hand van deze onbesnedenen?" Oh, die Simson. Wat gaat hij doen? De Heere aan Zichzelf herinneren. Hij gaat nu niet zeggen: "Heere, ik heb dit gedaan, ik heb dat gedaan." Hij gaat nu zeggen: "Gij hebt door de hand van uw knecht dit grote heil gegeven. Gij hebt het gedaan!" En dat is van de Heere! En dan komt Simson opnieuw onder de Heere terecht. De Heere heeft hem zijn zonden laten zien. Daar ligt hij in de diepte. Hulpeloos. Reddeloos. Radeloos. En dan mag hij tot de Heere komen om hulp. "Heere, gij hebt dit grote heil gegeven." Dan mag hij de Heere herinneren aan Zijn eigen eer. En dat is zo rijk. Dat wil de Heere. Dat blijkt ook hier. Simson kreeg water. Misschien zijn er onder ons die mogen weten van de genade bemoeienissen van de Heere uit het verleden. En nu? Het is zo donker. Alles kwijt. En dan die bange vraag: "Heere, was het nu godsdienst of godzaligheid?" Kan niet de Heere herinnerd zijn aan wat Hij gedaan heeft. Heere, denk aan Uw werk. Heere, kom terug op Uw werk! Zo maakt de Heere ze afhankelijk, ook na ontvangen genade, opdat ze zich nooit zouden verheffen. Opdat ze opnieuw in de diepte komen, neergelegd onder de Heere. En ook opdat ze opnieuw de Heere alleen zouden mogen verwachten. Zo mag Simson de Heere aanlopen, niet om iets wat hij zelf heeft. Hij heeft lege handen, maar hij mag de Heere aanlopen om wat er in de Heere is. Dat mag hij doen met zijn ganse hart.

Dan zegt Kohlbrügge: "En daar kan de Heere niet omheen." Gods volk mag Hem heilig lastig vallen en zeggen: "Heere, toen en toen, dat is toch van U geweest. Daar kunt U niet vanaf Heere. Kom er dan op terug." "Heere, moet ik dan nog van dorst omkomen? Wat zouden dan de Filistijnen zeggen? Ze zouden U beledigen. Heere denk aan Uw eer!" Dan staat er: "Toen kloofde God die rots, die rots die in Lechi is." Een droge rots. Toen zorgde de Heere voor water, waar het niet was. De Heere geeft waterbeken in de woestijn, stromen in de wildernis. 't Kost Hem geen enkele moeite. De Heere heeft Zijn Zoon gegeven. Christus Jezus, Die het gezegd heeft: "Ik ben het levende water." Geschonken. Och, wat rijk! Als een arme tobber van Hem te drinken te krijgen. Als de Heere Zelf aan de mond van het geloof de beker van de verlossing zet,

dan worden ze van liefde dronken. Dan hoort men 's-Heeren huis weergalmen van hulp en heil ze aangebracht. Dan gebeuren er grote daden. Rijke daden. Dan gebeuren er machtige daden. Zo is de Heere ook!

Toen werd zijn geest weer levendig, en daarom noemde hij haar naam: de fontein des aanroepers. Mooie naam van de Heere, hè. Mag het maar beproeven in je eigen dorst: “Heere, u bent de Fontein des aanroepers. Zo hebt Gij U laten noemen. Zelf in de Bijbel. Hier!” Om dan de Heere aan Zichzelf te houden. Och, zou dat tevergeefs zijn? Als voor een arme tobber niets anders overblijft dan de Heere aan Zichzelf te houden.

Zij sloegen ‘t oog op God;
Zij liepen als een stroom Hem aan.
Hij liet hen nimmer schaamrood staan,
En wendde straks hun lot.
(Ps. 34:3 berijmd)

Deze Heere leeft nog! Leeft tot in eeuwigheid!

‘t Behoeftig volk, in hunne noden
In hun ellend’ en pijn,
Gans hulpeloos tot Hem gevloeden,
Zal Hij ten redder zijn.
(Ps. 72:6 berijmd)

Simson’s God. Simson’s lied. Simson’s gebed. En de Heere hoort ze, die arme, die verslagene van geest. Dat Simson dorst kreeg was Gods werk, en dan heeft de Heere al water klaar. O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren! Heere, doe het. Kom tot de wateren. Want bij de Heere is water, water in overvloed, voor al Zijn volk. Och Heere, doe mij maar daar van drinken. Die volle beek van Uw wellusten. Tot redding. Tot zaligheid. Och, wat een Heere! Mag je Hem kennen?

AMEN

Zingen: Psalm 116:9

Dankgebed

Zingen: Psalm 118:4

Zegenbede